

תת"ע (תל אביב) 8460-02-18 - מדינת ישראל נ' שרון ז'לז'ניאק

תת"ע (תל-אביב-יפו) 8460-02-18 - מדינת ישראל נ' שרון ז'לז'ניאקשלוס תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 8460-02-18

מדינת ישראל

נגד

שרון ז'לז'ניאק

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[04.04.2018]

לפני כבוד השופט דן סעדון

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשמת.

1. לנאשמת נרשם דוח שעניינו רכיבת אופניים על המדרכה. ההזמנה לדין נשלחה למענה של הנאשמת וחזרה בציון "לא נדרש". ביום 27.2.18 נשפטה הנאשמת בהיעדרה והושת עליה קנס כחוק (100 ₪). הנאשמת טוענת כי לא קיבלה זימון לדין הגם שאין מחלוקת כי ההזמנה נשלחה לאותו מען אותו מציינת הנאשמת בבקשה כמענה (ביאליק 78/21 ר"ג).

2. התביעה טוענת כי דין הבקשה להידחות.

דין והכרעה

3. דין הבקשה להידחות.

4. העבירה בה הורשעה הנאשמת בהיעדרה היא מסוג ברירת משפט ועל כן חלה בעניינו חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. על פי החזקה די בעצם משלוח ההזמנה למענה של הנאשמת, עליו אין חולק, כדי לבסס את ידיעתה אודות ההזמנה שנשלחה אליה. רק לאחרונה קבע בית המשפט העליון בהרכב שלושה כי "מדוגמאות אלה ועוד רבות אחרות, נלמדים הכללים הבאים: כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות. זאת, גם אם עבר המבקש למקום מגורים אחר מבלי ששינה את כתובתו במשרד הפנים; מסירת הזימון לאדם בוגר בכתובתו הרשומה של המבקש מהווה מסירה כדין; טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין; ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין; גם טענות בדבר חוסר האפשרות לקבל את דבר הדואר, בשל שהייה בחו"ל, שהייה ממושכת במקום אחר בארץ, אשפוז בבית חולים וכיוצ"ב, יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים." (רע"פ 8427/27 מ"י נ' סאלם).

5. לאור האמור היה ראוי כי הנאשמת תתמוך טענותיה בדבר אי קבלת ההזמנה בראיות של ממש ולא בטענה בעלמא, שאף אינה נתמכת בתצהיר, לפיה לא קיבלה את ההזמנה. הנאשמת לא התייחסה בטיעונה לסיכויי הגנתה וממילא לא הראתה כי אי ביטול פסק הדין יגרום לה עיוות דין. יוצא אפוא כי הנאשמת לא הציגה הסבר מבוסס לאי התייצבותה לדין ולא הראתה כי אי ביטול פסק הדין יגרום לה עיוות דין. לפיכך מצאתי לדחות את הבקשה. ניתנה היום, י"ט ניסן תשע"ח, 04 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.